

Můj koníčku sivý

z Moravan

1. Můj ko-nič-ku si-vý, ne-bud' tak le - ni-vý,
2. „So-ha-jič-ku mla-dý, po-slech-ni mé ra-dy,

ne - bu - dem tu no - co - vat';
za - nech to - ho že - ně - ní;

po - je - dem do Kel - če, je tam švar - né děv - če,
o - že - níš se jed - nú, líč - ka tvo - je zbled - nú,

bu - dem si ho na - mlú - vat'.
krá - sa se ti pro - mě - ní.“

- 1 Můj koničku sivý, nebud' tak lenivý,
nebudem tu nocovat';
pojedu do Kelče, je tam švarné děvče,
budem si ho namlúvat'.
- 2 „Sohajičku mladý, poslechni mé rady,
zanech toho ženění;
oženíš se jednu, líčka tvoje zblednú,
krása se ti promění.“

Muj koníčku sivý

Z Moravan

aus Moravny¹

1

Muj koníčku (<i>voc.</i>) sivý,	Mein graues Pferdchen (sivý=aschgrau),
nebud' tak lenivý,	sei nicht so faul,
nebudem tu nocovat';	wir werden hier nicht nächtigen,
pojedu do Kelče,	wir fahren nach Kelč ² ,
je tam švarné děvče,	ist dort ein schmuckes Mädchen,
budem si ho namlúvat' ³ .	wir werden [uns] es freien.

2

„Šohajičku (<i>voc.</i>) mladý,	„Bursche, junger,
poslechni ⁴ mé rady,	höre auf meine Ratschläge,
zanech toho ženění;	lass dieses Heiraten (<i>gen.</i>) sein;
oženíš se jednu,	(wenn du) verheiratest dich einmal (<i>fut.</i>)
lička tvoje zblednú,	die Wangen deine werden blass werden,
krása se ti promění.“	die Schönheit wird sich dir verändern.“

¹ Moravny: kleines Gebiet in Mähren, Gegend um Kelč

² Kelč: Stadt an der Juchina am Südrand der Mährischen Pforte (1874 ca. 2300 Einwohner)

³ namlúvat' (*mähr.*): um ein Mädchen werben, ihr den Hof machen, es freien (veraltet); vgl. tsch. namlouvati - eigentlich: einreden! (Grundbedeutung); namlouvati si dívku - mit einem Mädchen Bekanntschaft machen; námluvy (*pl.*) - Brautschau

⁴ poslechnouti (*poslechati*) - zuhören, gehorchen

Anmerkung: Typisch für den mährischen Dialekt sind die Endungen auf -ú (*jednú, zblednú*) statt hochtschechisch *jednou, zblednou*; vgl. auch *namlúvat'* statt tschechisch *namlouvati*, ebenso die Infinitive auf -t', statt tschechisch -ti.

CB 270993